

“मीठे बच्चे- बाबालाई तिमी बच्चाहरू नै प्रिय छौ, बाबाले तिमीलाई नै सुधार्नको लागि श्रीमत दिनुहुन्छ, सदा ईश्वरीय मतमा चलेर स्वयंलाई पवित्र बनाऊ ।”

प्रश्न:- विश्वमा शान्तिको स्थापना कहिले र कुन विधिबाट हुन्छ ?

उत्तर:- तिमीले जान्दछौ- विश्वमा शान्ति त महाभारत लडाईँपछि नै हुन्छ । तर त्यसको लागि तिमी पहिलेबाट नै तयार हुनु छ । आफ्नो कर्मातीत अवस्था बनाउने मेहनत गर्नु छ । सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान स्मरण गरेर बाबाको यादबाट सम्पूर्ण पावन बन्नु छ तब यस सृष्टिको परिवर्तन हुन्छ ।

गीत:- आज अन्धेरे में है इंसान

ओम् शान्ति । यो गीत हो भक्ति मार्गमा गायन गरिएको । भन्दछन्- हामी अन्धकारमा छौं, अब ज्ञानको तेस्रो नेत्र दिनुहोस् । ज्ञान माग्छन् ज्ञान सागरसँग । बाँकी छन् अज्ञानतामा । भनिन्छ कलियुगमा सबै अज्ञानको आसुरी निद्रामा सुतेका कुम्भकर्ण हुन् । बाबा भन्नुहुन्छ- ज्ञान त धेरै सहज छ । भक्ति मार्गमा कति वेद-शास्त्र आदि पढ्छन्, हठयोग गर्छन्, गुरु आदि गर्छन् । अब ती सबैलाई छोड्नु पर्छ किनकि उनले कहिल्यै राजयोग सिकाउन सक्दैनन् । बाबाले नै त राजाई दिनुहुन्छ । मनुष्यले मनुष्यलाई दिन सक्दैन । तर त्यसको लागि नै संन्यासीले भन्छन्- सुख काग विष्टा समान छ किनकि स्वयं घरबार छोडेर भाग्छन् । यो ज्ञान, ज्ञान सागर बाबा सिवाय अरु कसैले दिन सक्दैन । यो राजयोग भगवान्‌ले नै सिकाउनु हुन्छ । मनुष्यले मनुष्यलाई पावन बनाउन सक्दैन । पतित-पावन एकै बाबा हुनुहुन्छ । मनुष्य भक्तिमार्गमा कति फसेका छन् । जन्म-जन्मान्तरदेखि भक्ति गर्दै आएका छन् । स्नान गर्न जान्छन् । यस्तो पनि होइन केवल गंगामा स्नान गर्छन् । जहाँ पनि पानीको तलाउ आदि देख्छन् भने त्यसलाई पनि पतित-पावन सम्झन्छन् । यहाँ पनि गौमुख छ । भरनाबाट पानी आउँछ । जस्तै कुआमा पानी आउँछ तर त्यसलाई पतित-पावनी गंगा कहाँ भनिन्छ र ! मनुष्य सम्झन्छन्- यो पनि तीर्थ हो । धेरै मनुष्य भावनाले त्यहाँ गएर स्नान आदि गर्छन् । तिमी बच्चाहरूलाई अहिले ज्ञान मिलेको छ । तिमी बताउँछौ तापनि मान्दैनन् । आफ्नो देह-अहंकार धेरै छ । हामीले यतिका शास्त्र पढेका छौं..... ! बाबा भन्नुहुन्छ- यो पढेको कुरा सबै भुल । अब यी सबै कुरा मनुष्यहरूलाई कसरी थाहा होस् । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- यस्तो-यस्तो प्वाइन्टहरू लेखेर हवाईजहाजद्वारा खसाऊ । जस्तै आजकल भन्छन्- विश्वमा शान्ति कसरी हुन सक्छ ? कोहीले राय दियो भने उसलाई इनाम मिलिरहन्छ । अब उसले शान्तिको स्थापना त गर्न सक्दैन । शान्ति छ कहाँ ? भुटो पुरस्कार दिइरहन्छन् ।

अहिले तिमीले जान्दछौ- विश्वमा शान्ति त हुन्छ लडाईँपछि । यो लडाई त कुनै पनि समय लाग्न सक्छ । यस्तो तयारी छ । केवल तिमी बच्चाहरूको नै ढिलाइले हो । तिमी बच्चाहरूले कर्मातीत अवस्थालाई प्राप्त गर, यसमा नै मेहनत छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर अनि गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान पवित्र बन र सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान स्मरण गरिराख । तिमीले लेख्न पनि सक्छौ- ड्रामा अनुसार कल्प पहिले जस्तै विश्वमा शान्ति स्थापना हुन्छ । तिमी यो पनि सम्झाउन सक्छौ- विश्वमा शान्ति त सत्ययुगमा मात्रै हुन्छ । यहाँ अवश्य अशान्ति हुन्छ । तर कति छन् जसले तिम्रो कुरामा विश्वास गर्दैनन् किनकि उनलाई स्वर्गमा आउनु

२०७२ श्रावण २८ बिहीबार १३-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
 नै छैन त्यसैले श्रीमतमा चल्दैन्। यहाँ पनि धेरै छन् जो श्रीमतमा पवित्र रहन सक्दैनन्।
 उच्चभन्दा उच्च भगवान्को तिमीलाई मत मिल्छ। कसैको चलन राम्रो छैन भने भन्छन् नि-
 तिमीलाई ईश्वरले राम्रो मत दिऊन्। अब तिमी ईश्वरीय मतमा चलनुपर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- ६३
 जन्म तिमीले विषय सागरमा गोता खायौ। बच्चाहरूसँग कुरा गर्नुहुन्छ। बच्चाहरूलाई नै बाबाले
 सुधार्नुहुन्छ नि। सारा दुनियाँलाई कसरी सुधार्नुहुन्छ? बाहिरका मानिसलाई भनिन्छ बच्चाहरूसँग
 बुझ्। बाबा अरूसँग कुरा गर्न सक्नुहुन्छ। बाबालाई बच्चाहरू नै प्रिय लाग्छ। सौतेनी बच्चाहरू
 कहाँ लाग्छन् र! लौकिक पिताले पनि सपूत बच्चाहरूलाई धन दिन्छन्। सबै बच्चाहरू समान त
 हुँदैनन्। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- जो मेरा बन्छन्, उनीहरूलाई नै म वर्सा दिन्छु। जो मेरा बन्दैनन्,
 उनले पचाउन सक्दैनन्। श्रीमतमा चलन सक्दैनन्। ती हुन् भक्त। यी बाबाले धेरै देखेका छन्।
 कोही ठूला संन्यासी आउँछन् भने उनका धेरै शिष्य हुन्छन्। चन्दा जम्मा गर्छन्। आफ्नो-आफ्नो
 तागत अनुसार चन्दा निकाल्छन्। यहाँ बाबा त चन्दा संकलन गर, यस्तो भन्नुहुन्छ। यहाँ त जसले
 बीज रोप्छ, २१ जन्म उसलाई फल मिल्छ। मनुष्य दान गर्छन् भने सम्भन्छन्- ईश्वर अर्थ हामीले
 गछौं। ईश्वर समर्पणम् भन्छन् या त भन्छन् कृष्ण समर्पणम्। कृष्णको नाम किन लिन्छन्?
 किनकि गीताका भगवान् सम्भन्छन्। श्री राधे अर्पणम् कहिल्यै भन्दैनन्। ईश्वर या कृष्ण अर्पणम्
 भन्छन्। जान्दछन्- फल दिने ईश्वर नै हुनुहुन्छ। कसैले धनवान्को घरमा जन्म लिन्छ भने भन्छन्
 नि, पहिलो जन्ममा धेरै दान-पुण्य गरेको हुनुपर्छ त्यसैले यो बनेको हो। राजा पनि बन्न सक्छ। तर
 त्यो हो अल्पकाल काग विष्टा समान सुख। राजाहरूलाई पनि संन्यासीहरूले संन्यास गराउँछन् अनि
 उनलाई भन्छन् स्त्री त सर्पिणी हो, तर द्रौपदीले त पुकारिन्, दुःशासनले मलाई नंगन गर्छ। अहिले
 पनि अबलाहरूले कति पुकार्छन्- हाम्रो लाज बचाउनुहोस्। बाबा यसले मलाई धेरै पिट्छ।
 भन्दछन्- विष देऊ नत्र मारिदिन्छु। बाबा यस बन्धनबाट छुटाउनुहोस्। बाबा भन्नुहुन्छ- बन्धन त
 समाप्त हुनु नै छ फेरि २१ जन्म कहिल्यै नंगन हुँदैनौ। वहाँ विकार हुँदै हुँदैन। यस मृत्युलोकमा यो
 अन्तिम जन्म हो। यो हो नै पतित दुनियाँ।

दोस्रो कुरा, बाबा सम्भाउनुहुन्छ- यस समय मनुष्य कति बेसमझ बनेका छन्। जब कोही मर्छ
 भने भन्छन् स्वर्ग गयो। तर स्वर्ग छ कहाँ? यो त नर्क हो। स्वर्गवासी भयो भने त अवश्य पहिले
 नर्कमा थियो। तर कसैलाई सीधा तपाईं नर्कवासी हुनुहुन्छ भनेमा रिसाउँछन्। यस्तो-यस्तोलाई
 तिमीले लेख्नुपर्छ। फलाना स्वर्गवासी भयो, यसको मतलब तपाईं नर्कवासी हुनुहुन्छ नि। हामी
 तपाईंलाई यस्तो युक्ति बताउँछौं ताकि तपाईं साच्चै स्वर्गमा जानुहुनेछ। यो पुरानो दुनियाँ त अब
 खतम हुनु छ। अखबारमा छपाऊ- यस लडाइँपछि विश्वमा शान्ति हुनेछ, ५ हजार वर्ष पहिले
 जस्तै। वहाँ एकै आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो। ती मानिसहरू फेरि भन्छन् वहाँ पनि कंस,
 जरासन्ध आदि असुर थिए, त्रेतामा रावण थियो। अब उनीहरूसँग मुकाबिला कसले गर्ने? ज्ञान र
 भक्तिमा रात-दिनको फरक छ। यति सहज कुरा पनि मुश्किल कसको बुद्धिमा बस्छ। त्यसैले
 यस्तो-यस्तो स्लोगन बनाउनुपर्छ। यस लडाइँपछि विश्वमा शान्ति हुनु छ ड्रामा अनुसार। कल्प-
 कल्प विश्वमा शान्ति हुन्छ फेरि कलियुगको अन्त्यमा अशान्ति हुन्छ। सत्ययुगमा नै शान्ति हुन्छ।
 यो पनि तिमी लेख्न सक्छौ, गीतामा भूल गर्नाले नै भारतको यो हालत भएको हो। पूरा ८४ जन्म
 लिने श्रीकृष्णको नाम लेखिदिएका छन्। श्री नारायणको पनि लेखेका छैनन्। उनलाई फेरि पनि

२०७२ श्रावण २८ बिहीबार १३-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन ८४ जन्ममा केही दिन कम मान्छन् नि । कृष्णको पूरा ८४ जन्म हुन्छन् । शिवबाबा आउनुहुन्छ बच्चाहरूलाई हीरा जस्तो बनाउन । उहाँको लागि फेरि डिब्बी पनि यस्तै सुनको हुनुपर्छ, जसमा बाबा आएर प्रवेश गर्नुहुन्छ । अब यी सुनको कसरी बन्थो त्यसैले भट्ट उनलाई साक्षात्कार गराउनुभयो— तिमी त विश्वको मालिक बन्छौ । अब म एकलाई याद गर, पवित्र बन अनि तत्काल पवित्र हुन थाले । पवित्र नबनेसम्म त ज्ञानको धारणा हुन सक्दैन । शेरनीको दूधको लागि सुनको पात्र चाहिन्छ । यो ज्ञान त हो— परमपिता परमात्माको । यसलाई धारण गर्नको लागि पनि सुनको पात्र चाहिन्छ । पवित्र चाहिन्छ, तब धारणा हुन सक्छ । पवित्रताको प्रतिज्ञा गरेर फेरि गिर्छन् भने योगको यात्रा नै खतम हुन्छ । ज्ञान पनि खतम हुन्छ । कसैलाई भन्न सकिदैन— भगवानुवाच, काम महाशत्रु हो । उसको तीर लाग्दैन । ऊ फेरि देखावटी ज्ञानी हुन्छ । कुनै पनि विकार नहोस् । सधैं चार्ट राख । जसरी बाबा सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ त्यसैगरी माया पनि सर्वशक्तिमान् छ । आधाकल्प रावणको राज्य चल्छ । यसमाथि विजयी बनाउन बाबा बाहेक कसैले सक्दैन । ड्रामा अनुसार रावण राज्य पनि हुनु नै छ । यहाँ नै हार र जितको यो ड्रामा बनेको छ । यो बाबा तिमी बच्चाहरूलाई नै सम्झाउनुहुन्छ । मुख्य हो पवित्र हुने कुरा । बाबा भन्नुहुन्छ— म आउँछु नै पतितहरूलाई पावन बनाउन । बाँकी शास्त्रहरूमा पाण्डव र कौरवहरूको लडाइँ, जुआ आदि देखाएका छन् । यस्तो कुरा हुन कसरी सक्छ ? राजयोगको पढाइ यस्तो हुन्छ र ? युद्धको मैदानमा गीता पाठशाला हुन सक्छ ? कहाँ जन्म-मरण रहित शिवबाबा, कहाँ पूरा ८४ जन्म लिने कृष्ण । उनकै अन्तिम जन्ममा बाबा आएर प्रवेश गर्नुहुन्छ । कति स्पष्ट छ । गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पवित्र पनि बन्नु छ । संन्यासीहरूले त भन्छन्— दुवै सँगै रहेर पवित्र रहन सकिदैन । भन, तपाईंलाई त कुनै प्राप्ति छैन त्यसैले कसरी रहनुहुन्छ ? यहाँ त विश्वको बादशाही मिल्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो खातिर कुलको लाज राख । शिवबाबा भन्नुहुन्छ— यिनको दाहीको लाज राख । यो एक अन्तिम जन्म पवित्र बन तब स्वर्गको मालिक बन्छौ । आफ्नो लागि नै मेहनत गर्छौ । अरू कोही स्वर्गमा आउन सक्दैन । यो तिम्रो राजधानी स्थापना भइरहेको छ । यसमा सबै चाहिन्छन् नि । वहाँ मन्त्री त हुँदैनन् । राजाहरूलाई रायको दरकार हुँदैन । पतित राजाहरूको पनि एउटा मन्त्री हुन्छ । यहाँ त हेर कति मन्त्रीहरू छन् । आपसमा लडिरहन्छन् । बाबाले सबै भङ्गटहरूबाट छुटाइदिनु हुन्छ । ३ हजार वर्ष फेरि कुनै लडाइँ हुँदैन । जेल आदि रहँदैन । अदालत आदि केही हुँदैन । वहाँ त सुख नै सुख हुन्छ । यसको लागि पुरुषार्थ गर्नु छ । मृत्यु शिरमाथि खडा छ । यादको यात्राबाट विकर्माजीत बन्नु छ । तिमी नै सन्देशवाहक हो, तिमीले सबैलाई बाबाको सन्देश दिन्छौ— मनमनाभव । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) ज्ञानको धारणा गर्नको लागि पवित्र बनेर बुद्धिरूपी बर्तनलाई स्वच्छ बनाउनु छ । केवल देखावटी ज्ञानी बन्नु छैन ।
- २) डायरेक्ट बाबाको अगाडि आफ्नो सबथोक अर्पण गरेर, श्रीमतमा चलेर २१ जन्मको लागि राजाई पद लिनु छ ।

वरदान:- मधुरताको वरदानद्वारा सदा अगाडि बढ्ने श्रेष्ठ आत्मा भव

मधुरता यस्तो विशेष धारणा हो जसले रूखो जमीनलाई पनि राम्रो (मधुर) बनाइदिन्छ । कसैलाई पनि दुई घडी मीठो दृष्टि देऊ । मीठो बोली बोलिदियौ भने कुनै पनि आत्मालाई सदाको लागि भरपुर गरिदिन्छौ । दुई घडीको मीठो दृष्टि र बोलीले उस आत्माको सृष्टि बदलिदिन्छ । तिम्रो दुई मधुर बोली पनि सदाको लागि उसलाई परिवर्तन गर्ने निमित्त बन्छ । यसैले मधुरताको वरदान सदा साथ राख । सदा मीठो रहनु र सबैलाई मीठो बनाउनु ।

स्लोगन:- हर परिस्थितिमा राजी रहने गर तब राजयुक्त बन्छौ ।